

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3531/2021
03.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Весна Лончаревић и Драгољуб Лончаревић, адвокати из ..., против туженог „Еaton Electric“ д.о.о. из Сремске Митровице, чији је пуномоћник Владимир Милић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2174/21 од 08.09.2021. године, у седници већа одржаној 03.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2174/21 од 08.09.2021. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиље и туженог за накнаду ревизијских трошкова, као неосновани.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П1 117/17 од 12.12.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље, поништено као незаконито решење туженог број ../2015 од 28.05.2015. године и обавезан тужени да тужиљу врати у радни однос, закључи са тужиљом уговор о раду и призна јој сва права из радног односа и распореди на радно место које одговара њеној стручној спреми и одговорностима. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи исплати на име трошкова парничног поступка износ од 237.750,00 динара, са законском затезном каматом на наведени износ почев од извршности пресуде, па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за тражене трошкове поступка са законском затезном каматом од пресуђења, па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2174/21 од 08.09.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда на тај начин што је одбијен као неоснован тужбени захтев да се као незаконито поништи решење туженог број ../2015 од 28.05.2015. године и обавезе тужени да тужиљу врати у радни однос, закључи са тужиљом уговор о раду и призна јој сва права из радног односа, као и да јој накнади парничне трошкове. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда и одбачена тужба у делу да се тужиља распореди на радно место које одговара њеној стручној спреми и одговорностима. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да

туженом накнади парничне трошкове првостепеног поступка у износу од 170.250,00 динара и трошкове жалбеног поступка у износу од 51.000,00 динара, са затезном каматом од дана извршности, па до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за затезну камату на досуђене трошкове поступка од дана пресуђења до дана извршности пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 403. став 2. тачка 2. у вези члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/15) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене неке од одредаба овог закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1. у вези члана 383. ЗПП на које се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била запослена код туженог и обављала је послове у ... производњи, на којима се остварује норма о којој евиденцију воде овлашћени радници туженог. Дана 28.04.2015. године тужени је донео Одлуку о реорганизацији у сектору производње због смањеног обима посла, а након тога 08.05.2015. године и предлог Програма решавања вишка запослених. Програм је садржао разлоге за престанак потребе за радом запослених, критеријуме за одређивање вишка запослених, допунске критеријуме, број и структуру запослених за чијим је радом престала потреба, мере за запошљавање вишка запослених, рок у коме ће бити отказани уговори о раду, као и списак запослених за чијим је радом престала потреба. Списак је обухватао 35 извршилаца – оператера, међу којима се налазила и тужила. Критеријум за утврђивање запослених за чијим је радом престала потреба је редовно месечно оцењивање запослених предвиђено одредбом члана 82. Колективног уговора туженог, односно просечна оцена запосленог. Додатни критеријум је био дужина радног стажа код послодавца, утврђен у складу са чланом 81. Колективног уговора. За период од јануара 2014. године до марта 2015. године тужила је оцењена просечном оценом 2,94 и са истом је била упозната. Применом наведених критеријума тужила је била на 10. месту од укупно 35 запослених за чијим је радом престала потреба и који су проглашени технолошким вишком због чега је тужени дана 28.05.2015. године, донео решење о отказу уговора о раду тужилји.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да приликом доношења побијаног решења тужени није оценио тужилу у складу са предвиђеним критеријумима и на тај начин је прекршио Правилник о оцењивању запослених у производњи због чега је поништио решење о отказу као незаконито.

Другостепени суд је одлучујући о жалби туженог, а након одржане расправе, првостепену пресуду преиначио и одбио тужбени захтев тужиле, јер из утврђеног чињеничног стања произлази да је код туженог у производњи смањен број извршилаца на радном месту оператера за 35, да није било упражњених радних места на које би тужиле могла бити премештена, те да је тужиле оглашена технолошким вишком уз претходно оцењивање и правилну примену критеријума из одлуке о решавању вишка запослених, који су у складу са одредбама члана 81. и 82. Колективног уговора.

Код претходно утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаној пресуди примењено материјално право и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле да се поништи решење туженог којим јој је отказан уговор о раду.

По оцени Врховног касационог суда, постојали су оправдани разлози да се тужиле откаже уговор о раду као технолошком вишку, у смислу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 75/14). Код туженог су наступиле организационе промене, што је условило доношење Одлуке о смањењу броја запослених и измену Правилника о организацији и систематизацији, којима је смањен број извршилаца на пословима које је тужиле обављала, уз примену критеријума предвиђених Програмом решавања вишка запослених и чланом 81. и 82. Колективног уговора (просечна оцена резултата рада и допунски критеријум године стажа). Тужиле је оцењена просечном оценом 2,94 и имајући у виду године стажа нашла се на 10. месту од 35 запослених за чијим је радом престала потреба, па је правилно другостепени суд закључио да је оспорено решење законито, јер су у конкретном случају испоштоване све законске норме које се односе на поступак приликом давања отказа запосленом за чијим радом је престала потреба.

Ревизијом тужиле неосновано се указује да је приликом оцењивања тужиле била стављена у неједнак положај са другим запосленима. Наиме, како је тужиле радила у групној норми, то је из ових разлога тужени као критеријум за утврђивање резултата рада за све запослене (на том радном месту), па и за тужилу, користио просечну оцену запосленог у периоду од 15 месеци, а на основу свеукупне оцене непосредног руководиоца у том периоду. То што је тужиле у току периода оцењивања користила годишњи одмор и боловање није утицало на оцену њених резултата рада.

Такође, неосновани су наводи ревизије да је пред другостепеним судом дошло до битне повреде одредаба парничног поступка. Изнети закључак другостепеног суда у побијаној одлуци могао је бити само резултат другачије оцене доказа изведених пред првостепеним судом, али на расправи, те је исти поступио сходно одредбама члана 383. и 384. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Применом одредбе члана 165. став 2. ЗПП, одбијени су захтеви странака за накнаду ревизијских трошкова, из разлога што тужиле по ревизији није успела, а одговор на ревизију изјављен од стране туженог не представља нужан трошак.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**